

Kvinnor för fred

*För fred på kvinnors villkor – för fredliga konfliktlösningar
Information och studier om fredsfrämjande utveckling*

Vandringsutställning

”Från Afghanistan till Nynäshamn”

Oklarhet råder om de ensamkommande ungdomarna från Afghanistan. Först välkomnade i Sverige och därefter utvisningshotade. Sedan januari 2018 är ett omdebatterat nytt lagförslag på gång, för att de ensamkommande mellan 15 och 24 år ska kunna studera på gymnasiet eller på yrkesprogram och sedan eventuellt få stanna. De hårt kritiserade åldersbedömningarna gör att flera kan utvisas. Och de som skickas tillbaka – till vad? Till ett land utan ordnat rättsväsende där de är oskyddade utan familj eller nätverk, särskilt utsatta är de som tillhör folkgruppen Hazarer.

Konstnären Inga Palmér (KFF)

konfronterades med problemen när hennes syster i Göteborg fick ett ”barnbarn” – Mahdi från Afghanistan. Tillsammans med en arbetsterapeut och 12 ensamkommande i Nynäshamn sammanställde hon en flyttbar skärmutställning.

– Ungdomarna tyckte om att måla, att uttrycka sig i bild. Så vi kom på att göra en utställning om deras minnen och drömmar, berättade Inga Palmér när utställningen invigdes på biblioteket i Laholm, 2 juni. Premiärvisningen var i Nynäshamn den 27 januari.

På ena sidan syns en topografisk karta över Mellanöstern och Europa som breder ut sig över

två skärmar. Fyra ungdomars flyktvägar är markerade på kartan med varsin färgad tråd – från Afghanistan till Nynäshamn.

På den andra sidan sitter bildcollage – ungdomarnas egna berättelser. Inga Palmér har även tagit fram fakta och information, till exempel om rättsosäkerheten i migrationsverkets handhavande, en kort historik om Afghanistan, statistik över hur många ensamkommande från Afghanistan som fått asyl i Europas länder (Sverige är inte bäst i klassen!). Migrationsverkets anställdas rapport från dec 2017, om asylprocesserna hänger där på skärmen. Läs på! Där framgår

att färre än fem procent av dem som fyllt eller skrivits upp till 18 år får stanna.

– Jag ville till Sverige, jag visste var det låg, att det var ett land i fred. Det sa Ismaili på invigningsdagen i Laholm. Om honom och en kamrat har filmaren Thor Björn Bergman spelat in en dokumentär på 57 minuter, den finns på Youtube, ”Ismaili, pojken som slutade le”. Med filmen hoppas Bergman att nå ut till många och göra åskåd-

ligt vad dessa ungdomar får stå ut med. Visningar för grupper får göras gratis.

Utställningen finns kvar till den 21 juni på biblioteket i Laholm. Nya visningstillfällen söks. Nynäshamn är ett exempel av flera andra kommuner i Sverige. Några tusen ungdomar väntar på besked för att kunna stanna och studera.

*Text och foto:
Susanne Gerstenberg*

Information om GDPR och integritetspolicy

När du blir medlem, ger en gåva eller liknande, på Kvinnor för Freds webbplats eller kontaktar oss via telefon eller mejl, registrerar vi dina personuppgifter. Det är viktigt för oss att du känner dig trygg med att vi hanterar dina personuppgifter på ett säkert sätt när du stöttar vårt arbete.

Med anledning av den nya dataskyddslagen (GDPR) har vi kompletterat medlemsvillkoren med en integritetspolicy som förklarar hur vi säkerställer att dina personuppgifter behandlas i enlighet med den svenska dataskyddsförordningen. Du hittar vår integritetspolicy på vår hemsida, kvinnorforfred.se/om-oss/styrdokument/

Ta gärna kontakt med oss om du har frågor!

Ismaili jämför sin egen väg till Sverige med de fyra färdvägarna på kartan.

Vill du bli medlem och stötta fredsarbete och kvinnors rättigheter lokalt och globalt?

Årsavgiften är 170 kronor, som stödmedlem betalar du endast 100 kronor per år.

Sätt in pengarna på bankgiro 768-6066. Glöm inte att ange namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress.

Läs mer om vårt arbete på www.kvinnorforfred.se.

Adress: Tegelviksgatan 40, 116 41 Stockholm

Telefon & fax: 08-667 97 27, mobil 076-117 97 27

E-post: info@kvinnorforfred.se

I ett samarbete med Miljömagasinet ger Kvinnor för fred denna vecka ut sin medlemstidning.

Den kommer ut fyra gånger om året.

Ansvarig utgivare Susanne Gerstenberg

Redaktör Anna Andersson

Kärnvapenländer rustar i strid mot FN-avtal

Om två år är det 50 år sedan FN:s avtal om ickespridning av kärnvapen (NPT) kom till stånd. Då insåg man den fara som dessa massförstörelsevapen kunde innebära för mänsklighetens överlevnad. De fem kärnvapenländerna Frankrike, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien och USA lovade att nedrusta och slutligen göra sig av med alla kärnvapen (artikel sex i avtalet). Mot detta löfte lovade de andra länderna som skrev på avtalet att inte skaffa sig kärnvapen.

Vart femte år följs avtalet upp och nästa gång (2020) är det alltså 50-årsjubileum. Hur ser det ut nu? Fyra stater som inte skrivit under avtalet, nämligen Indien, Israel, Nordkorea och Pakistan, har skaffat sig kärnvapen. Men alla andra har avstått. Kärnvapenstaterna har visserligen minskat sina arsenaler från som mest cirka 70 000 (1986) till cirka 15 000 idag. Men det pågår en modernisering och effektivisering av vapnen, som strider mot NPT-avtalet.

Klyftan mellan kärnvapenstater och icke-kärnvapenstater ökar

Under det förberedande mötet i Genève (prepcom) i våras var det uppenbart att klyftan mellan kärnvapenstaterna och icke-kärnvapenstaterna har ökat. Det som bland annat kritiserades var att kärnvapenstaterna inkluderar kärnvapen i sina policydokument. Kärnvapenstaterna och dess allierade, det vill säga NATO-stater, anser att de måste ha

kärnvapen som en del i deras säkerhetspolitik samtidigt som de förnekar andra stater att skaffa sig kärnvapen. Detta är en fråga om global rättvisa. Varför ska vissa stater tillåtas hota andra länder med kärnvapen samtidigt som de förnekar dessa att skaffa sig samma "säkerhet"?

USA:s kärnvapenprogram

På ett seminarium diskuterades "The Trump nuclear doctrine: the Nuclear Posture Review's threats to the NPT and humanity". Det handlade alltså om USA:s kärnvapenstrategi, som president Trump presenterade i februari i år (NPR 2018). Den förra lades fram av president Obama 2010. Talarna i panelen var överens om att den nya strategin inte avviker från föregående presidenters satsningar på kärnvapen.

USA har under lång tid avsatt enorma summor på att modernisera sina kärnvapen. De kommande trettio åren räknar man med att lägga inte mindre än 1 200 miljarder dollar på att modernisera sina system.

Försvarsminister James Mattis beskrev syftet med NPR 2018 "att garantera en säker och effektiv nukleär avskräckning som skyddar vårt land, försäkrar våra allierade och framför allt avskräcker motståndarna". Det framhölls på seminariet att det strider mot artikel 6 i NPT-avtalet att hota andra länder med kärnvapen.

På ett annat seminarium presenterade USA:s offentliga delegation NPR 2018. Det var fullt i salen av företrädare

för fredsrörelsen blandat med diplomater och studenter. På podiet satt tre diplomater och på en skärm bakom dem fanns en direkt uppkoppling till Pentagon varifrån två experter deltog. De förklarade att det fanns inget märkvärdigt med NPR 2018, som följde amerikansk tradition och var en reaktion på situationen i omvärlden. Det liknade mest ett PR-möte.

Faktum är att USA utvecklar nya och mindre kärnvapen som kan minska barriären för att starta ett kärnvapenkrig.

Det enda positiva med NPR 2018 enligt kritikerna är att USA offentligt publicerar sina planer. Så är inte fallet med andra kärnvapenstater.

Kärnvapenkapplöpning

USA motiverar sin satsning på nya moderna kärnvapen med att Ryssland moderniserar sin kärnvapenarsenal. Samtidigt kritiserar Ryssland och Kina USA:s utveckling av mindre och kraftfullare kärnvapen.

Enligt Fredrik Westerlund på Försvarets forskningsinstitut (FOI) är kärnvapen ett av de mest prioriterade områdena i det ryska beväpningsprogrammet. Tomas Augustsson skrev i Svenska Dagbladet (10/2 -18) "Satsningarna har dessutom ökat de senaste åren och berör alla typer av kärnvapen. En ny strategisk ubåt har börjat införas och inom tio år ska alla interkontinentala missiler vara utbytta." Kärnvapen har spelat en stor roll för Ryssland för att framstå som en stormakt. Det är grunden för hela den ryska sä-

Foto: Wilson44691 (https://is.gd/aDQWZV)

Kärnvapenstaterna har visserligen minskat sina arsenaler men det pågår en modernisering och effektivisering av vapnen.

kerhetspolitiken, enligt Fredrik Westerlund.

En annan forskare på FOI John Rydqvist menar att Kina inte satsar på omfattningen av kärnvapen utan snarare om att höja kvaliteten genom att förbättra de kärnvapenbärande robotarnas precision och förmåga att slå ut olika försvarssystem.

"Storbritannien och Frankrike drar samma slutsats av det här som USA. Den offensiva kärnvapenupprustningen och oroande utvecklingen i världen gör att vidare nedrustning och minskat kärnvapeninnehav inte är möjligt" enligt John Rydqvist.

Avtal om förbud mot kärnvapen

Jag har varit på två uppföljningsmöten om NPT – 2010 och 2015. 2010 var en positiv upplevelse – då lanserades det humanitära initiativet och de humanitära konsekvenserna av kärnvapen skrevs in i slutdokumentet. 2015 kunde man inte ens enas om ett slutdokument.

Det är inte märkligt att fredsrörelsen och övriga motståndare till kärnvapen frågar sig om det är någon idé att engagera sig i NPT-konferenser, när inget händer på nedrustningsområdet. Därför var det en stor seger när FN:s generalförsamling antog en konvention om förbud mot kärnvapen. Dessutom att ICAN – ett internationellt nätverk av organisationer mot kärnvapen – fick Nobels fredspris.

Under konferensen i Genève talade många icke-kärnvapenstater för avtalet och kärnvapenstaterna mot. De senare ansåg till och med att ett förbud mot

kärnvapen skulle vara till nackdel för NPT-processen.

Under seminariet om NPR 2018 ställde jag frågan varför USA:s försvarsminister skrivit brev till Sveriges utrikesminister och hotat att om Sverige skriver under avtalet om förbud mot kärnvapen så kommer det att få konsekvenser för Sveriges samarbete med Nato och USA. Hans Christiansen – dansk forskare i USA och expert på kärnvapen – svarade att om USA och Nato ska träna med Sverige så måste de också kunna öva med sina kärnvapen.

Mina reflektioner

Det känns oerhört frustrerande att höra representanter för kärnvapenstaterna plädra för NPT-avtalet och samtidigt avvisa avtalet för ett förbud mot kärnvapen. Problemet är att NPT under snart 50 år inte lett oss närmare till slutmålet – en värld fri från kärnvapen. Frågan är hur länge ska vi legitimera kärnvapenstaterna att modernisera sina kärnvapen och hota oss alla andra?

Sverige har under många år verkat för kärnvapenedrustning genom ambassadörer som Alva Myrdal, Inga Thorsson och Maj Britt Theorin. Jag uppfattade inte att Sverige engagerade sig överhuvudtaget för nedrustning av kärnvapen. Siktet verkar vara inställt på verifikation och gender. Sverige måste återigen gå i bräschen för elimineringen av kärnvapen och tillsätta en särskild ambassadör med detta uppdrag. Ett första steg vore att Sverige skriver under avtalet om förbud mot kärnvapen.

Ingela Mårtensson

Foto: Sylvia Rohm

Ingela Mårtensson diskuterar med NGO-representanter från Jordanien, Iran och Österrike.

Genève:

Förhandlingar om ickespridningsavtalet (NPT)

Tridentbestyckade atomubåten HMS Victorious fotograferad nära Faslane i Skottland.

Ingela Mårtensson och jag närvarade den första veckan vid NPT Prep Com i Genève (förberedelsemöte för översynskonferensen av NPT 2020) i april. Efter att ha tagit oss igenom nålsögat, det vill säga en komplicerad registreringsprocess, var vi inne på det välbevakade FN-området. Tiden fördelades mellan så kallade side events, det vill säga seminarier och samtal som arrangeras av olika länders delegationer eller NGO:s, och att lyssna på de officiella delegaternas statements i plenum i den stora Assembly Hall.

Bland alla NGO-representanter syntes många ungdomsgrupper på studiebesök. Från Tyskland kom två grupper universitetsstudierande från Hamburg och Darmstadt. De skulle även delta i ett rollspel om nedrustningsförhandlingar veckan därpå. En annan ungdomsgrupp kom från Nagasaki.

De flesta NGO:s tycktes komma från Nordamerika, Europa och Japan. Stora delar av världen har alltså inte några NGO-representanter på plats.

Ban treaty, kärnvapenförbudet

Resolutionen från 2017 om förbud mot kärnvapen (Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons, TPNW) togs naturligtvis upp. Det kändes som att resolutionen skulle sätta sin prägel på förhandlingarna och förhoppningsvis föra dem framåt. Flera neutrala länder meddelade att de tänker skriva under resolutionen medan kärnvapenländerna hellre talade om icke-spridning och att

NPT enligt deras mening ändå har varit framgångsrik. Från kärnvapenländerna (och deras allierade) framförs också att avtalet inte går ihop med NPT och kan försvaga det, en åsikt som inte finner stöd hos de flesta icke-kärnvapenländer.

Kärnvapen i Europa – Nuclear sharing

Ett antal länder tog upp frågan om "nuclear sharing", det vill säga att USA har kärnvapen placerade i fem europeiska icke-kärnvapenländer (Tyskland, Nederländerna, Belgien, Italien och Turkiet) och menade att det strider mot NPT. Detta motsade naturligtvis Nato-länderna, bland andra USA och Tyskland, och framhöll att nuclear sharing inte strider mot NPT eftersom USA fortfarande har kontrollen över de utplacerade kärnvapnen.

Genus

Att genus diskuteras i dessa sammanhang verkar glädjande nog få allt större betydelse. Ett seminarium, som bland annat Sveriges delegation var med och arrangerade, tog upp "hur mångfald och jämställdhet kan stärka NPT". Inom FN:s enhet för forskning, UNIDIR, har det gjorts studier när det gäller genus. Överrepresentationen av män i nedrustningsfora består men ändras långsamt mot större jämvikt. Ännu större är dock överrepresentationen av män i de expertgrupper som regeringarna tillsätter, som arbetar med frågor om kärnvapenedrustning.

Bland frågor som togs upp fanns:

- Större jämvikt i förhandlingarna skulle medföra mer

kreativitet och att fler perspektiv skulle komma fram.

- Istället för representation av kvinnor borde vi tala om "agency", makt, påverkan. Att satsa på "empowerment" mer än att tillsätta kvinnor för att uppnå balans. I detta sammanhang är utbildning viktigt.

- Regeringarna måste undvika omedveten partiskhet när de tillsätter förhandlare.

Till slut kom även frågan om sexuella övergrepp upp. Den brittiska fredsaktivisten och feministen Rebecca Johnston framhöll vikten av en säker och öppen miljö för alla deltagare i förhandlingar. Att detta fortfarande är ett stort problem besannades några dagar senare i en artikel i Svenska Dagbladet, där en ung svenska, anställd vid FN:s kontor i Genève, berättade om vad hon hade utsatts för i en hiss av en högre FN-tjänsteman. (SvD 5/5 2018)

Ett annat sammanhang där genus togs upp var i ett uttalande från Irland. Även där beskrevs vikten av fler kvinnor i förhandlingarna, men också en studie som visade att den radioaktiva strålningen drabbar kvinnor mer än män.

Provstoppsavtalet

Provstoppsavtalet (Comprehensive Nuclear Test Ban Treaty, CTBT) från 1996 har ännu inte trätt i kraft eftersom inte tillräckligt många länder har ratificerat det. Avtalet tycks ändå fungera. Inga länder utom Nordkorea har genomfört kärnvapenprovsprängningar sedan avtalet kom till. Det ses dock som ett viktigt steg för att nå framgång i NPT-förhandlingarna, att Provstopp-

avtalet formellt träder i kraft. Kärnvapenländer som inte har ratificerat avtalet är Kina, USA, Israel, Indien, Pakistan och Nordkorea.

Trident, modernisering av Storbritanniens kärnvapen

Den aktiva organisationen Campaign for Nuclear Disarmament (CND) arrangerade ett seminarium där de bland annat tog upp Storbritanniens kärnvapen, de u-båtsbaserade Tridentmissilerna. Systemet anses nu vara föråldrat och 2016 beslutade parlamentet att fyra nya u-båtar ska byggas. Själva missilerna leasas från USA och planeras att bytas ut. CND har beräknat kostnaden för att ersätta vapensystemet till 205 miljarder pund och jämfört med vad denna summa skulle kunna betyda för att förbättra sjukvård, skolor och andra angelägna behov. Organisationen för en aktiv kampanj mot förnyelsen av Trident. Ironiskt nog har parlamentet i Skottland, där

u-båtsbasen Faslane ligger, uttalat att de vill avskaffa Trident.

Abolition 2000, internationellt nätverk mot kärnvapen

Jag hade också möjlighet att vara med på årsmötet med Abolition 2000 som hölls på lördagen i en föreningslokal i centrala Genève. Ett 40-tal personer från olika NGO:s deltog. KFF är inte medlemmar i nätverket men det är ett öppet nätverk för alla organisationer som arbetar mot kärnvapen. Jacqueline Cabasso, anti-kärnvapenaktivist och en av nätverkets grundare, presenterade kort bakgrunden till nätverket. Det bildades 1995 i samband med översynskonferensen för NPT. IPB (International Peace Bureau) har det senaste året fungerat som sekretariat. Nätverket framhåller också sambandet mellan kärnkraft och kärnvapen och har uttalat sig mot uranbrytning. På nätverkets hemsida finns bl a bloggar och information om kommande händelser. (www.abolition2000.org)

Sylvia Rönn

Foto: Ingela Mårtensson

Sylvia Rönn i Assembly Hall, där de stora förhandlingarna hölls.

Manifestation – Förbjud kärnvapen.
Skriv på FN-konventionen.

Demonstrera mot kärnvapen tillsammans med Kvinnor för Fred och IKFF Stockholm.

Enligt en SIFO-undersökning av Olof Palmes Internationella Center är 86 procent för att Sverige skriver på och ratificerar konventionen. Kom till Sergels torg den 25 augusti, tillsammans kan vi visa makthavarna att vi är många som tror på ett kärnvapenförbud!

Plats: Sergels torg, Stockholm

Tid: 25 augusti, klockan 14.00 – 16.30

Upprop:

Mot militariseringen av Norden

I samband med militärövningen Aurora i Göteborg i september 2017 beslutades att skriva ett gemensamt uttalande om militariseringen av Norden. Nu pågår insamling av stöd från fredsföreningar. Karin Utas Carlsson och Ingela Mårtensson har gjort ett sammandrag av texten. Hela uttalandet med stödjande organisationer finns att läsa på kvinnorforfred.se/kategori/aktuellt/

Fasta baser i Norden

300 US marinsoldater är på plats på Værnes nära Trondheim och i nästa steg ska en bas etableras på Setermoen i Troms. I Norge lagras stora mängder militärt material i fjällgrottor i Trøndelag och vid fem flygplatser. Dessutom etableras fasta träningsområden för brittiska soldater. USA-basen i Keflavik (Island) moderniseras.

Stridsflyg och kärnvapen

De första F-35planen har kom-

mit till Norge och även Danmark köper sådana. De kan frakta kärnvapen och kryssningsrobotar. Längre räckvidd gör att de kan nå mål långt in i Ryssland. Kärnvapnen moderniseras till oerhörda kostnader och tröskeln för användning sänks.

Militarisering av Östersjön och Baltikum

Sedan 2009 har USA/Nato, Sverige och Finland årligen genomfört flyg- och flottövningar över Estland, Lettland och Litauen samt i Östersjön. Danmarks försvarsuppgörelse 2018-2023 planerar för upprustning vänd mot Östersjön, Baltikum och Ryssland. Militärbudgeten ökar med 20 procent från 12,3 miljarder danska kronor de närmaste sex åren. Det handlar om F-35plan, fregatter med raketer, radar och drönare. En styrka på 4 000 soldater inriktade på Baltikum upprättas. Danmark är utsedd som plats där Nato-trupper ska samlas i händelse av krig mot Ryssland. Från 2018

blir danska soldater permanent utplacerade i Estland.

Sverige och Finland ökar samarbetet med USA och Nato

Båda länderna har ingått världssavtal med Nato, vilket innebär att Nato – efter inbjudan från värdlandet – kan öva, hota och föra krig mot tredje land från dessa länders territorium.

2014 utsågs Sverige och Finland tillsammans med Georgien, Jordanien och Australien till särskilt värdefulla partners i Enhanced Opportunities Program (EOP).

I Finland finns nu ett expertcentrum mot cyberhot. Sverige medverkar i StratCom i Riga (Nato Strategic Communications Centre of Excellence).

2017 beslutade EU att inrätta ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet, PESCO. Sveriges bidrag är "Europeiskt test- och evalueringscenter i Vidsel" - Europas största testområde för nya vapensystem, drönare, stridsflyg och rymdstyrda raketer.

Världens största nedladdningsstation för satelliter Esrange (utanför Kiruna) tillhandahåller mot betalning viktig information för de västallierades militär.

USAs och Natos raketförsvar integreras i Nordens militärapparat

Norden blir en viktig del av Natos raketförsvar genom den nya Globus 3-radarn vid Vardø i Finmark. Den ska stå färdig 2020. Detta kommer att ge Norden en ledande roll. Information från Finland och Sverige blir tillgänglig för Nato.

Stor militärövning i Norge i höst

I oktober 2018 ska Norge vara värdland för en stor militäröv-

ning i Natos regi, Trident Juncture 18, som förutom Norge ska omfatta Sverige, Finland, Island och Östersjön. 35 000 soldater från 30 länder, 150 stridsflygplan och 70 fartyg ska delta. Scenariot är att Norden angrips från Ryssland.

Konflikters orsaker, dynamik och hantering

Militariseringen bygger på människors rädsla. Vi förordar dialog på alla nivåer, ekonomiska och kulturella utbyten samt diplomati. Resurserna behövs till mänsklig välfärd, inte krig och förödelse. Vi måste gemensamt stå emot Natos krigsförberedelser. Det är en upprustning som betalas av folkens välfärd och som gör att vi alla hotas av kärnvapenkrig.

Ingela Mårtensson
Karin Utas Carlsson

Foto: the Royal Navy

Fartyg i formation som deltar i övningen Baltops 17. Baltops är en återkommande multinationell övning i området kring Östersjön.

**FÄRNEBO
FOLKHÖGSKOLA**

Hur skapar vi förändring i samhället utan våld? Distanskursen 'Ickevåld - ett sätt att förändra världen' – är ett samarbete mellan Färnebo folkhögskola, Kvinnor för Fred och Folkkampanjen mot kärnkraft och kärnvapen

Genom litteratur, samtal och diskussioner lär vi oss att göra val som är bra för dig själv och för samhället. Vi vill inspirera till aktioner som bidrar till att förändra samhället utan att använda våld.

Som utgångspunkt och inspirationskälla använder vi boken 'Tror du att du kan förändra världen utan att anstränga dig?' av Stina Oscarson & Sara Granér utgiven av Leopard förlag.

Kursen hålls på halvfart och är på distans. Ansök redan i dag! www.farnebo.se

Fredsmingel i Almedalen!

Kvällen den 3 juli blir Syregården en mötesplats för alla som delar intresset för fredsfrågor. Vi bjuder på bubbel, intressanta seminarium och frågar riksdagspolitiker hur de ska möta de utmaningar världen står inför idag.

Minglet arrangeras av Operation 1325, Kvinnor för Fred och Svenska Kvinnors Vänsterförbund. Vård för kvällen är Eva Zetterberg. Anmälan gör du till fredsmingel18@gmail.com

Kvinnor för fred

- Bildades 1978 och är partipolitiskt och religiöst obunden.
- Anordnar kunskapsseminarier om bland annat kärnvapen, vapenexport och kränkningar av mänskliga rättigheter.
- Ger ut rapporter, böcker och häften.
- Påverkar regerings- och riksdagspolitiker genom uppvaktningar och skrivelser.
- Har planerat och deltagit i flera stora internationella fredsmarscher och kvinnokonferenser
- Arrangerar och deltar i demonstrationer.
- Håller i internationella kvinnoprojekt för fred och demokratisering i Israel/Palestina, Irakiska Kurdistan och Västsahara.
- Samarbetar med KFF i Norden, Nederländerna och Schweiz.
- Arbetar aktivt för FN:s resolution 1325 – för att öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och fredsbevarande arbete.
- Stöder OSSE:s arbete med konfliktlösning utan vapen.
- Stöder organisationer som arbetar mot hedersrelaterat våld.

*Kvinnor
för fred*

Säger ja till en vapenfri värld

Säger ja till provstopp och nej till kärnvapen

Säger ja till demokrati och fred

Säger ja till omställning av militär verksamhet till civil

www.kvinnorforfred.se